

การใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีน ด้วยตนเองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Using Information Technology for Chinese Language
(Mandarin) Self-Learning in Students from Faculty
of Humanities and Social Sciences
at Burapha University

กนกพร ศรีญาณลักษณะ (Kanokporn Sriyanalug)*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติ พฤติกรรม การใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง ของนิสิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และเสนอรูปแบบการใช้ สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง ที่เหมาะสมสำหรับ นิสิตระดับอุดมศึกษา โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน ส่วนแรกเป็นการวิจัย เชิงปริมาณ เพื่อศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการ เรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง ส่วนที่สองเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อเสนอรูปแบบ การใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง ที่เหมาะสมสำหรับ นิสิตระดับอุดมศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองโดยรวม อยู่ในระดับมาก

* ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

นิสิตที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน

นิสิตที่มีชั้นปีต่างกันมีทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รูปแบบการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองที่เหมาะสมสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา ควรเป็นการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อเสริมจากการเรียนในห้องเรียน โดยผู้สอนเป็นผู้แนะนำสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศพัฒนาทักษะทางด้านภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

คำสำคัญ: สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ, เรียนรู้ด้วยตนเอง, ภาษาจีน

Abstract

This research aims 1) to examine and to compare the students' attitudes and behaviors in using information technology for Chinese language self-learning at the Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University, and 2) to propose a appropriate guideline for making use of information technology for Chinese language self-learning of the students in university level. Mixed methods are employed. A quantitative research method was employed to examine students' attitudes and behaviors toward self-learning in the first part of the study. In the second part, qualitative research method is applied to propose a guideline for making use of information technology for Chinese language self-learning.

The findings show that the levels of attitudes and behaviors are rated high. The difference of gender shows no significant difference in the levels of attitudes and behaviors. The difference of university years shows difference in the levels of attitudes and behaviors at the statistical significance at the .05 level.

Teachers play an important role in recommending the information technology materials which are suitable for the students' proficiency to use as self-learning supplementary sources out of class.

Keywords: Information Technology, Self-Learning, Chinese Language (Mandarin)

บทนำ

ปัจจุบันสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศมีความทันสมัยและมีอิทธิพลต่อสังคมการเรียนรู้เป็นอย่างมาก ทำให้ผู้เรียนในทุกระดับการศึกษาสามารถพึ่งพาสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล เพื่อเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ซึ่งการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อยู่เสมอ และการเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่เสมอเช่นนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีได้ อีกทั้งการนำสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ยังช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลในการเรียนรู้ด้วยตนเองได้อีกด้วย

การเรียนทางด้านภาษาและการพัฒนาทักษะทางด้านภาษา โดยใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมทางภาษาด้วยตนเองทางหนึ่ง ซึ่งสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบันที่เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองทางด้านภาษามีความหลากหลาย เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) บทเรียนผ่านเว็บ (Web-based Instruction) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-Book) แผ่นซีดี (CD) แอปพลิเคชัน (Application) ที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาต่างประเทศต่าง ๆ บนอุปกรณ์เคลื่อนที่แบบพกพา เป็นต้น ส่วนสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวกับเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองนั้นมีความหลากหลายเช่นกัน โดยเฉพาะแอปพลิเคชันบนมือถือ (สมาร์ทโฟน) ผู้ที่สนใจภาษาจีนสามารถเรียนรู้ ภาษาจีนผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ ได้เป็นจำนวนมาก มีทั้งที่ให้บริการโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายและเสียค่าใช้จ่าย ตัวอย่างแอปพลิเคชันที่ให้บริการโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย คือ แอปพลิเคชัน Google Translate เป็นแอปพลิเคชันแปลภาษา สามารถทำการแปลคำพูดจากที่คนพูดจริง ๆ ได้ หรือจะใช้กล้องถ่ายรูปถ่ายคำที่ต้องการแปลได้เช่นกัน ซึ่งในกรณีที่ผู้เรียนไม่ทราบคำอ่านของตัวอักษรจีน แอปพลิเคชันนี้สามารถช่วยบอกคำอ่านของตัวอักษรจีนนั้น ๆ ได้ อีกทั้งยังสามารถ

ใช้ทดสอบการออกเสียงได้ด้วย ถ้าผู้พูดออกเสียงได้ถูกต้องแอปพลิเคชันนี้จะสามารถช่วยแปลได้อย่างถูกต้องเช่นกัน ส่วนการเรียนระบบเสียงในภาษาจีน มีแอปพลิเคชัน Pinyin Chart ที่รวบรวมสัทอักษรจีน (พินอิน) ในภาษาจีน พร้อมการออกเสียงของสัทอักษรจีนทั้งหมด โดยแยกประเภทพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เพื่อให้ผู้เรียนฝึกฟังและออกเสียงตามได้ด้วย นอกจากนี้ยังมีแอปพลิเคชันพจนานุกรมภาษาจีน Pleco Chinese Dictionary โดยแอปพลิเคชันนี้ทำการแปลความหมายของคำภาษาจีนเป็นภาษาอังกฤษ ผู้ใช้สามารถค้นหาคำแปลโดยการพิมพ์ตัวอักษรจีนหรือสัทอักษรจีน แต่หากพิมพ์คำภาษาอังกฤษ จะได้คำแปลเป็นภาษาจีน เป็นต้น ซึ่งนอกจากการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองผ่านแอปพลิเคชันบนมือถือ (สมาร์ตโฟน) ที่เป็นที่นิยมอย่างมากในปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองผ่านทางเว็บไซต์อีเลิร์นนิ่ง เว็บไซต์ข่าว รวมถึงการเรียนรู้ภาษาจีนผ่านสื่อมัลติมีเดียต่าง ๆ ล้วนแต่เป็นการเรียนรู้จากสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศด้วยตนเองเป็นหลักทั้งสิ้น จึงเห็นได้ว่าการเรียนภาษาต่างประเทศโดยใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศมามีส่วนร่วมนั้น สามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงแหล่งข้อมูลทางด้านภาษานั้น ๆ ได้ด้วยตนเอง และความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีในปัจจุบัน สามารถช่วยให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ผ่านช่องทางต่าง ๆ ได้ โดยไม่จำเป็นต้องไปยังประเทศเจ้าของภาษา เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือในการทำความรู้จักกับผู้ใช้ภาษาต่างประเทศจากทั่วโลก รวมถึงการบริโภคสื่อภาษาต่างประเทศเช่นเดียวกับผู้ที่อยู่ในพื้นที่ของประเทศที่ใช้ภาษาต่างประเทศนั้น ๆ ซึ่งการปฏิเสธรากใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ย่อมไม่เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ทางด้านภาษาต่างประเทศด้วยตนเองอย่างแน่นอน

อีกทั้งแนวโน้มของการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากเป็นยุคของไอทีนั้น มีแนวโน้มเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีแบบพกพามากขึ้น โดยผู้เรียนสามารถเรียนได้ทุกที่ ทุกเวลา (ภาสกร เรืองรอง และคณะ, 2556) สื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาแบบพกพา จึงมีบทบาทสำคัญค่อนข้างมากในการนำมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน (สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2555) แต่การศึกษาการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ทางด้านภาษาด้วยตนเอง โดยเฉพาะการศึกษารู้อักษรจีนด้วยตนเองผ่านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศยังไม่แพร่หลาย

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นถึงความจำเป็นที่ต้องทำการศึกษากาการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง ของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยทำการศึกษาในส่วนของทัศนคติและพฤติกรรมต่อการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง รวมถึงการเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมของนิสิตจำแนกตามเพศและชั้นปี และวิเคราะห์ทัศนคติและพฤติกรรมกาการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองของนิสิตเพื่อเสนอรูปแบบกาการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองที่เหมาะสมสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงข้อมูลการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองผ่านสื่ออุปกรณ์เทคโนโลยี และนำมาปรับใช้ในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาของผู้เรียน และผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุง รวมถึงส่งเสริมกาการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยในการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองของผู้เรียนได้ อันก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาแก่ผู้เรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง ของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกาการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง ของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมกาการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง ของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
4. เพื่อเสนอรูปแบบกาการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองที่เหมาะสมสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา

สมมติฐานของการวิจัย

1. นิสิตที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนแตกต่างกัน
2. นิสิตที่มีชั้นปีต่างกันมีทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง ของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาจีน ในปีการศึกษา 2557 โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ในส่วนแรกเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง ในส่วนที่สองเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อเสนอรูปแบบการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองที่เหมาะสมสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา โดยมีตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

1. ตัวแปรต้น ได้แก่
 - 1.1 เพศ คือ
 - 1.1.1 เพศชาย
 - 1.1.2 เพศหญิง
 - 1.2 ชั้นปี คือ
 - 1.2.1 ชั้นปีที่ 1
 - 1.2.2 ชั้นปีที่ 2
 - 1.2.3 ชั้นปีที่ 3
 - 1.2.4 ชั้นปีที่ 4

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ทักษะคิดต่อการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง

2.1.1 ด้านประโยชน์ของการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.1.2 ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศกับการเรียนการสอนภาษาจีน

2.1.3 ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาทักษะทางภาษาจีน

2.2 พฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง

2.2.1 ด้านพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง

2.2.2 ด้านพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองกับการเรียนในห้องเรียน

วิธีการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัย แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง เพื่อนำมาสร้างเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ลงทะเบียนเรียนนิศึกษาภาษาจีนในภาคปลาย ปีการศึกษา 2557 จำนวน 113 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ลงทะเบียนเรียนนิศึกษาภาษาจีนในภาคปลาย ปีการศึกษา 2557 โดยการสุ่มแบบแบ่งระดับชั้น (Stratified Random Sampling) ตามเกณฑ์ของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 88 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบสำรวจรายการ (Checklist) และแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) เกี่ยวกับการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ทักษะคิดต่อการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ และนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบแบบสอบถามของผู้ทรงคุณวุฒิ มาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามฉบับนี้อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งถือว่าข้อคำถามทุกข้อสามารถนำไปดำเนินการทดลองใช้ได้ จึงนำแบบสอบถามที่ปรับแก้สมบูรณ์แล้ว ไปทดลองใช้กับนิสิตสาขาวิชาภาษาจีนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาจีนของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในปีการศึกษา 2557 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .89

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกนิสิตในชั่วโมงเรียนด้วยตนเองในชั้นปีที่สอน และให้อาจารย์ท่านอื่นช่วยแจกแบบสอบถามให้ในชั้นปีที่ไม่ได้สอน เมื่อนิสิตตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้วส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัย ผลการเก็บข้อมูลพบว่า แบบสอบถามได้กลับคืนและมีความสมบูรณ์จำนวน 88 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้มีดังนี้

5.1 ค่าร้อยละใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

5.2 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานใช้วิเคราะห์ทัศนคติและ

พฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง
ของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา

5.3 ค่าที่ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติ
และพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง
ของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ

5.4 ค่าความแปรปรวนทางเดียวใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้
ภาษาจีนด้วยตนเองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
จำแนกตามชั้นปี กรณีที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ใช้ LSD (Least Significant Difference) ของฟิชเชอร์ (Fisher) ทดสอบความ
แตกต่างเป็นรายคู่ของแต่ละชั้นปี

การวิจัยเชิงคุณภาพ

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ มีดังนี้

กลุ่มสนทนากลุ่ม (Focus Groups) ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี สาขา
วิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ลงทะเบียน
เรียนวิชาภาษาจีนในภาคปลาย ปีการศึกษา 2557 ประกอบด้วยนิสิตชั้นปีที่ 1-4
ชั้นปีละ 3 คน รวมจำนวน 12 คน โดยวิธีการสุ่มคร่าวใจ (Volunteer Sampling)

ส่วนกลุ่มสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview) ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญที่มี
ประสบการณ์สอนเกี่ยวกับด้านพฤติกรรมศาสตร์ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และ
ด้านภาษาจีน ไม่น้อยกว่า 5 ปี ด้านละ 3 คน รวมจำนวน 9 คน โดยวิธีการเลือกแบบ
เจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง
(Semi-Structure) โดยนำผลจากการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยี
สารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง ของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามมาเป็นแนวทาง
ในการสร้างแบบสัมภาษณ์ โดยแบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

2.1 ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ที่เป็นแนวคำถามในการสนทนากลุ่ม (Focus
Group) ประกอบด้วยสาระ 2 ด้าน คือ

สาระที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง

สาระที่ 2 พฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง

2.2 ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ที่เป็นแนวคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview) ประกอบด้วยสาระ 2 ด้าน คือ

สาระที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองของนิสิตระดับอุดมศึกษา

สาระที่ 2 รูปแบบการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองที่เหมาะสมสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยการวิจัยเอกสาร การสังเกต การสนทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์เชิงลึก

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสังเกต การสนทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยการวิเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์แบบตีความ และสรุปข้อมูลสำคัญจากบทสนทนา (Bogdan and Biklen, 2003) โดยสรุปข้อมูลให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบความถูกต้อง และแก้ไขจนข้อมูลอิมตัว

ข้อพิจารณาทางด้านจริยธรรม

การศึกษาครั้งนี้ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ครั้งที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2558 ถึงวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2558 หนังสือรับรองเลขที่ 23/2558 และครั้งที่ 2 ตั้งแต่วันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2558 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2558 หนังสือรับรองเลขที่ 35/2558

ผลการวิจัย

1. นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีทัศนคติต่อการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่นิสิตมีทัศนคติ

ต่อการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองอยู่ในระดับมาก มี 3 ด้าน คือ ด้านประโยชน์ของการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศกับการเรียนการสอนภาษาจีน และด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาทักษะทางภาษาจีน

นิสิตมีพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนภาษาจีนด้วยตนเองอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองกับการเรียนในห้องเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

2. นิสิตที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

3. นิสิตที่มีชั้นปีต่างกันมีทัศนคติต่อการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง ด้านประโยชน์ของการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศกับการเรียนการสอนภาษาจีน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาทักษะทางภาษาจีน ไม่แตกต่างกัน

นิสิตมีพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนภาษาจีนด้วยตนเอง และด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนภาษาจีนด้วยตนเองกับการเรียนในห้องเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

4. รูปแบบการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองที่เหมาะสมสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษานั้น ได้ข้อสรุปจากการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นแนวทางเดียวกัน คือ ควรเป็นการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อเสริมจากการเรียนในห้องเรียน โดยผู้สอนเป็นผู้แนะนำสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาทัศนคติการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง ของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2557 พบว่า นิสิตมีทัศนคติการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบันมีความทันสมัย สามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวกและรวดเร็ว สามารถช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางด้านภาษาด้วยตนเอง ทั้งทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลูติยา เนตรวงษ์และคณะ (2547) ด้านประโยชน์ของการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ สิ่งที่นิสิตเห็นว่าการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นประโยชน์มากที่สุด คือ สามารถเรียนรู้ภาษาจีนได้ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ ส่วนด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศกับการเรียนการสอนภาษาจีนนั้น สิ่งที่นิสิตเห็นว่าการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างมากนั้นคือ ช่วยให้สามารถเรียนรู้ภาษาจีนในส่วนที่ไม่ได้เรียนจากในห้องเรียนได้นอกจากนี้ ในด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาทักษะทางภาษาจีน นิสิตเห็นว่าการเรียนโดยใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้ได้เรียนรู้คำศัพท์และสำนวนภาษาจีนใหม่ ๆ ด้วยตนเองเป็นอย่างมาก ซึ่งจากทัศนคติของนิสิตโดยรวมและทัศนคติรายด้านต่าง ๆ จะเห็นได้ว่า นิสิตมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง ด้วยเหตุนี้ ผู้สอนควรผลักดันให้นิสิตเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง เพื่อให้ นิสิตสามารถเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองโดยใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งจะเป็นการสร้างโอกาสในการเรียนรู้ ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาผู้สอนเพียงอย่างเดียว

ส่วนผลการศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2557 พบว่า นิสิตมีพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง สามารถช่วยให้ผู้เรียนเตรียมบทเรียนหรือทบทวนบทเรียนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังสามารถเรียนรู้คำศัพท์ สำนวน รูปแบบประโยคใหม่ ๆ ที่ไม่เคยเรียนในห้องเรียนได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทพร หอมสมบัติ

(2554) ด้านพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนภาษาจีนด้วยตนเอง นิสิตมีพฤติกรรมการเข้าถึงแหล่งข้อมูลความบันเทิงที่เกี่ยวกับภาษาจีนด้วยตนเอง โดยใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่าพฤติกรรมอื่น ๆ เช่น การใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อทำการบ้านหรือรายงาน ค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมจากที่เรียนในห้องเรียน ค้นหาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษาจีนหรือเตรียมสอบ จะเห็นได้ว่า สิ่งที่เป็นแหล่งข้อมูลความบันเทิงสามารถดึงดูดความสนใจในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง โดยใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตได้มากกว่า ส่วนด้านพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนภาษาจีนด้วยตนเองกับการเรียนในห้องเรียนนั้น นิสิตมีความสนใจอย่างมากต่อสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ ๆ ที่นำมาใช้ในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง แต่การใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตนั้น นิสิตมีความต้องการใช้เพื่อประกอบการเรียน เพื่อลดข้อสงสัยในการเรียนบางส่วน และยังคงให้ความสำคัญกับการเรียนในห้องเรียน การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อนร่วมห้องเรียน ด้วยเหตุนี้ ผู้สอนสามารถสนับสนุนส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองของนิสิต เพื่อให้ นิสิตมีโอกาสในการเรียนรู้ภาษาจีนมากขึ้น ไม่จำกัดการเรียนรู้เฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น

2. ผลการเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศพบว่า นิสิตมีทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากนิสิตที่เรียนในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ปีการศึกษา 2557 ประมาณร้อยละ 76 เป็นนิสิตเพศหญิง และมีเพียงประมาณร้อยละ 12 เป็นนิสิตเพศชาย ทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองของเพศหญิงและเพศชายจึงมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชาญ กลิ่นช้อน (2550) ดังนั้น การส่งเสริมหรือสนับสนุนการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง อาจไม่ต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านเพศ เพราะผลจากงานวิจัยที่ได้ในครั้งนี รวมทั้งงานวิจัยอื่นต่างสนับสนุนว่าเพศไม่มีผลต่อการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 1 ที่ว่า “นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนแตกต่างกัน”

3. ผลการเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามชั้นปี พบว่า นิสิตมีทัศนคติด้านประโยชน์ของการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศกับการเรียนการสอนภาษาจีนแตกต่างกัน และมีพฤติกรรมด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนภาษาจีนด้วยตนเอง และด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนภาษาจีนด้วยตนเองกับการเรียนในห้องเรียนแตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากพื้นฐานความรู้และทักษะทางด้านภาษาจีนของนิสิตแต่ละชั้นปีไม่เท่ากัน นิสิตที่มีความรู้และทักษะทางด้านภาษาจีนสูงกว่า จึงมีทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศสูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เรวดี ทรงเที่ยง และอนุ เจริญวงศ์ระยับ (2550) ดังนั้นผู้สอนควรมีการสนับสนุนส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตที่แตกต่างกันในแต่ละชั้นปี

ด้านประโยชน์ของการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 2 มีทัศนคติด้านประโยชน์ของการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศสูงกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 อาจเนื่องมาจากนิสิตชั้นปีที่ 2 มีพื้นฐานความรู้ทางด้านภาษาจีนมากกว่า จึงเห็นความจำเป็นในการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง สูงกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้กรณีประสบปัญหาในการเรียน หรือการทำรายงานตามที่ได้รับมอบหมายงาน อาจต้องพึ่งพาการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ นิสิตชั้นปีที่ 2 จึงเห็นประโยชน์จากการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง สูงกว่านิสิตชั้นปีที่ 1

ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศกับการเรียนการสอนภาษาจีน พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 2 และนิสิตชั้นปีที่ 4 มีทัศนคติด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศกับการเรียนการสอนภาษาจีนสูงกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 อาจเนื่องมาจากรายวิชาภาษาจีนที่เรียนในชั้นปีที่ 2 มากกว่าชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้การสืบค้นคำศัพท์เพื่อเตรียมบทเรียน ทบทวนบทเรียน หรือทำรายงานตามที่ได้รับมอบหมายงาน อาจต้องพึ่งพาการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และในส่วนของนิสิตชั้นปีที่ 4 นั้น รายวิชาภาษาจีนที่เรียนในชั้นปีที่ 4 เน้นการฝึกทักษะการใช้ภาษาในระดับสูง ฝึกการตีความ วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น เป็นต้น ซึ่งในการเรียนอาจจำเป็นต้องพึ่งพาการใช้สื่อเทคโนโลยีค่อนข้างมากเช่นกัน นิสิตชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 จึงมีทัศนคติการใช้สื่อเทคโนโลยี

สารสนเทศกับการเรียนการสอนภาษาจีนสูงกว่านิสิตชั้นปีที่ 1

ด้านพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนภาษาจีนด้วยตนเอง พบว่านิสิตชั้นปีที่ 2 และนิสิตชั้นปีที่ 3 มีพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนภาษาจีนด้วยตนเองสูงกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 อาจเนื่องมาจากนิสิตชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 มีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล ทั้งที่เป็นข้อมูลเชิงวิชาการ เพื่อทำการบ้าน ทำรายงาน ค้นหารายละเอียดเพิ่มเติมจากที่เรียนในห้องเรียน ศึกษาความรู้ทั่วไปที่เกี่ยวกับภาษาจีน เตรียมสอบหรือจะเป็นข้อมูลความบันเทิงตามที่ตนเองสนใจได้มากกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 พฤติกรรมการเรียนภาษาจีนด้วยตนเองจึงมีมากกว่า ซึ่งการที่นิสิตเรียนชั้นปีที่สูงขึ้น มีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองสูงขึ้น จะช่วยให้มีพัฒนาการทางด้านภาษาที่ดีขึ้น

ด้านพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนภาษาจีนด้วยตนเองกับการเรียนในห้องเรียน พบว่านิสิตชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนภาษาจีนด้วยตนเองกับการเรียนในห้องเรียนสูงกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 อาจเนื่องมาจากรายวิชาภาษาจีนที่เรียนในชั้นปีที่ 4 จะต้องตีความ วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นร่วมกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นถึงแก่นิสิตชั้นปีที่ 4 ยังต้องพึ่งพาการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศด้วยก็ตาม แต่ยังคงให้ความสำคัญกับการเรียนในห้องเรียนสูงกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 ด้วยเพราะลักษณะของรายวิชาที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันผู้อื่น

ด้วยเหตุนี้ จึงยอมรับสมมุติฐานข้อ 2 ที่ว่า “นิสิตที่มีชั้นปีต่างกันมีทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนแตกต่างกัน”

4. ผลการศึกษารูปแบบการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองที่เหมาะสมสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา ควรเป็นการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อเสริมจากการเรียนในห้องเรียนนั้น เนื่องจากถึงแม้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบันจะมีความทันสมัย เข้าถึงได้ง่าย อีกทั้งสะดวกและรวดเร็ว แต่การเรียนรู้ทางด้านภาษานั้น โดยเฉพาะการเรียนในระบบ ผู้สอนยังคงมีบทบาทสำคัญ หากไม่มีผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญคอยให้ความรู้ในเบื้องต้นก่อน ผู้เรียนอาจจะเรียนรู้ด้วยตนเองได้ยาก โดยเฉพาะการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านภาษา

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. จากการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง ของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2557 พบว่า นิสิตมีทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองในระดับมาก ซึ่งการมีทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยตนเองในระดับมากนั้น เป็นผลดีกับการเรียนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศของนิสิตในระดับอุดมศึกษา ดังนั้น ผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมในการส่งเสริมให้นิสิตมีการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากขึ้น เพื่อเป็นการเพิ่มพูนทักษะ การเรียนรู้ คำศัพท์ สำนวนภาษา และการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาจีนของผู้เรียน

2. นิสิตมีพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศกับพฤติกรรมการเรียนภาษาจีนด้วยตนเองต่อการเรียนในห้องเรียนอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่า นิสิตยังให้ความสำคัญกับการเรียนในห้องเรียนมากกว่าการเรียนด้วยตนเองนอกห้องเรียน ผู้สอนจึงควรมอบหมายงานหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น เพื่อให้นิสิตเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้นิสิตมีความสนใจที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น อันเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืนต่อไป

3. สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบัน มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจมีข้อมูลข่าวสารบางอย่างที่นำเสนอไม่ถูกต้องในส่วนนี้หากผู้เรียนไม่สามารถพิจารณาความถูกต้องของข้อมูลข่าวสารได้เอง อาจก่อให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเหล่านี้ได้ ด้วยเหตุนี้ ผู้สอนควรให้คำชี้แนะหรือเป็นที่ปรึกษา ในกรณีที่พบว่า ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจจากการเรียนรู้ผ่านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำเสนอข้อมูลข่าวสารไม่ถูกต้อง เพื่อให้นิสิตมีความรู้ความเข้าใจในทางที่ถูกต้องได้

บรรณานุกรม

- ชาญ กลิ่นซ้อน. (2550). การศึกษาเจตคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยคริสเตียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ฐิติยา เนตรวงษ์ และคณะ. (2547). การใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาโปรแกรมวิชาในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- ภัทรพร หอมสมบัติ. (2554). พฤติกรรมและทัศนคติของนักศึกษาในการฝึกการเรียนรู้ด้วยตนเอง. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ภาสกร เรืองรอง และคณะ. (2556). Tablet PC สื่อการศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21. เข้าถึงเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2557. สืบค้นข้อมูลจาก <http://abeebaa.weebly.com/tablet-pc-36263639365636293585363436193624363835853625363436523607361836513609362436053623361936193625360736373656-21.html>
- เรวดี ทรงเที่ยง และอนุ เจริญวงศ์ระยับ. (2550). การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์*, 13(1), 65-80.
- สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2555). แท็บเล็ตเพื่อการศึกษา: โอกาสและความท้าทาย (*Tablet for Education: The Opportunity and Challenge*). สืบค้นข้อมูลจาก www.kan1.go.th/tablet-for-education.pdf เข้าถึงเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2556.
- Bogdan, R. C and Biklen, S. K. (2003). *Qualitative Research for Education: An introduction to Theories and Methods (4th ed.)*. New York: Pearson Education group.
- Krejcie, Robert V. and Morgan, Daryle W. (1970). *Determinining Sample Size for Research Activities*. *Educational and Psychological Measurement*. v. 30, 607-610.